

Протокол

№

гр. София, 06.12.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 06.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **1779** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 13:02 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ - В. М. К. - редовно уведомена, не се явява, представлява се от адв. Г., с представено по делото пълномощно.

ОТВЕТНИКЪТ - Комисия за защита от дискриминация - редовно уведомен, не изпраща представител.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА - К. К. К. – редовно уведомен, не се явява, представлява се от адв. Ф., с пълномощно по делото.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА постъпилите с писмо от 12.10.2023 г. материали по пр.преписка № 22378/2022 г., по описа на СРП.

АДВ.Г.: Водим допуснатите ни свидетели и моля да се разпитат.

АДВ. Ф.: Водим двама свидетели и също моля да се разпитат.

СЪДЪТ по доказателствата

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА към материалите по делото изпратените с писмо от 12.10.2023 г. материали по пр.преписка № 22378/2022 г., по описа на СРП.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към разпит на допуснатите свидетели.

В залата се въведе свидетелят И. К..

СНЕМА самоличността на свидетеля:

И. В. К. - 53 год., българин, български гражданин, неосъждан, без дела и родство със страните.

СВИДЕТЕЛЯТ И. К.: Имам подадена жалба пред КЗД срещу К. К..

СЪДЪТ предупреди свидетеля за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 1 НК, същият обеща да говори истината.

АДВ.Г.: Работили ли сте в „Терем холдинг“ ЕАД и кога, в какъв период?

СВИДЕТЕЛЯТ И. К.: През периода март 2014 г. до май 2022 г. съм работил в „Терем холдинг“ ЕАД на длъжност „финансов директор“.

АДВ.Г.: Познавате ли К. К. и В. К.?

СВИДЕТЕЛЯТ И. К.: Да. К. К. беше вписан на 20.08.2021 г. като изпълнителен директор на „Терем холдинг“ ЕАД, а В. К. беше секретарка на длъжност „изпълнителен секретар“ към изпълнителния директор през времето, през което съм работил. Била е секретарка от момента на назначаването ми (март 2015 г.), като ми е известно, че доста преди това е заемала позицията.

АДВ.Г.: Да разбирам ли, че тя е била секретарка на повече от един изпълнителни директори?

СВИДЕТЕЛЯТ И. К.: Да. През периода, през който съм работил там са сменени пет изпълнителни директори, като К. К. е петият.

АДВ.Г.: Вашите работни помещения близко ли са до него?

СВИДЕТЕЛЯТ И. К.: Не. Помещенията на изпълнителния директор, на секретарката и предишното местоположение на несекретното (явно) деловодство се намират отделени от работните помещения на останалите служители. О. има два подхода /стълбища/ - официално и служебно. Техните помещения са с подход откъм официалното стълбище, като на етажата има междинна врата, която осъществява връзката между двете части на офиса.

АДВ.Г.: Тоест в едната част се намират кабинетът на директора, на секретаря и на явно деловодство?

СВИДЕТЕЛЯТ И. К.: Точно така.

АДВ.Г.: И те се обслужват от едното стълбище.

СВИДЕТЕЛЯТ И. К.: Точно така.

АДВ.Г.: Вие в какви отношения сте били с жалбоподателката?

СВИДЕТЕЛЯТ И. К.: Чисто служебни.

АДВ.Г.: А да сте обядвали заедно?

СВИДЕТЕЛЯТ И. К.: Не, никога.

АДВ.Г.: А тя самата виждал ли сте я да излиза на обяд с колеги?

СВИДЕТЕЛЯТ И. К.: Никога не съм я виждал. Напротив, като съм ходил през обедната почивка до директора съм я виждал да яде моркови или друго, но никога не съм я виждал да излиза на обяд с колеги.

АДВ.Г.: Кога забелязахте в такъв случай промени в поведението на В.?

СВИДЕТЕЛЯТ И. К.: Промени в поведението започнаха след назначаването на К. К. за изпълнителен директор и по-скоро може би месец и половина, два месеца откакто той беше назначен. Виждах съм я непрекъснато да плаче, с насълзени очи, разтреперана, разстроена, притеснена, които състояния не бяха обичайни за времето, през което съм работил с нея преди това и никога не съм я виждал разплакана или разстроена. Винаги съм я питал дали мога да помогна с нещо и тя ми е отговаряла, че никой не може да ѝ помогне.

АДВ.Г.: А в някакъв период все пак сподели ли Ви за някакъв проблем или нещо, което се е случило или я разстройва, или да сте забелязали нещо в отношенията между изпълнителния директор и изпълнителния секретар доколкото сте го посещавали в кабинета му?

СВИДЕТЕЛЯТ И. К.: Имаше разпореждане на изпълнителния директор, че достъп до неговия кабинет трябва да става след предварително записване на час при секретарката и тя трябваше да върне отговор дали съответният служител може да се яви в този час. Преносът на документи от и към изпълнителния директор ставаше чрез секретарката - В.. Изпълнителният директор имаше намерение да премести явното деловодство в друго помещение, което за времето, през което съм бил така и не се случи, но същото се случи веднага след излизане на решението на КЗД, тоест към настоящия момент явно деловодство е преместено в друго помещение в т.нар. част за служителите, в работните помещения на служителите.

АДВ.Г.: Как се достигаше до явното деловодство?

СВИДЕТЕЛЯТ И. К.: През стаята, където беше работното помещение на В.. Тя е преходна и от нея се влиза в кабинета на изпълнителния директор и от същата стая на секретарката се влизаше в явното деловодство.

АДВ.Г.: А служителите не им ли се налага да контактуват с деловодството?

СВИДЕТЕЛЯТ И. К.: Налага се, но това трябваше да става по-рано през секретарката. Преди К. К. нямаше никакъв проблем служителите да си занасят преписките и да си взимат преписките от деловодството лично, в това число и аз съм ходил, след което се въведе ред, при който достъпът до трите помещения беше разреден, опосредстван чрез секретарката и не беше желателно свободно да се ходи в тази част.

АДВ.Г.: На вас случвало ли Ви се е да ходите без среща?

СВИДЕТЕЛЯТ И. К.: Да, случвало ми се е, защото няколко пъти са ми били отлагани срещи, но съм имал срокове и съм си позволявал да нарушавам правилата, като секретарката винаги е изпадала в някаква паника, че ще бъде уволнена, ако наруша правилата. Чукал съм на вратата на изпълнителния директор, ако отговори „да” и първото ми нещо, за да чуе и самата секретарка е, че се извинявал, че съм нарушил правилата, но задачата е спешна.

АДВ.Г.: Как се влизаше в кабинета на директора?

СВИДЕТЕЛЯТ И. К.: В кабинета на директора до една определена дата се влизаше след обаждане от секретарката дали служителят Х може да влезе, чукаш и влизаш нормално, но след тази дата беше сложена умна врата, в която трябваше да се изчака изпълнителният директор от вътре през мобилния си телефон да отключи. На дръжката на бравата се показваха едни зелени стрелки и имаше звуков сигнал, след което можеше да се влезе. По същия начин трудно се излизаше, тоест изпълнителният директор отново трябваше да кликне на мобилното приложение, за да отключи бравата и да се чуе звуков сигнал. Няколко пъти ми се е случвало да избързам да отворя вратата, при което не мога да изляза и ми е правил забележка: „Е, не се научи

да изчакаш една, две секунди”

АДВ.Г.: По време на тези влизания в кабинета сте придобили впечатления, че В. се държи странно?

СВИДЕТЕЛЯТ И. К.: Да, по време на тези. Виждал съм я преди аз да вляза, когато имам записан час, тя да му внася блюдо с плодове, при което с явно нежелание, тоест против волята ѝ казва: „Виж какво още ми се налага да правя”, след което ми е направило впечатление, че тя ми е казвала: „Моля те изчакай да вляза преди теб”, тя влиза, оставя вратата полуотворена, при което отвътре се чува гласът на изпълнителния директор: „Не се научи да затваряш тази врата.” В тези ситуации и в моменти, когато тя е връщала преписките в работната част на офиса, където са кабинетите на останалите служители в коридора или при влизане в моята стая също съм я виждал разстроена и притеснена. Дори си позволих на първи декември – датата, на която взимаме аванс, тя отново дойде да върне преписка, беше разплакана и разстроена и аз си позволих да я попитам за пореден път какъв е проблемът и тя ми отговори, че не може да ми обясни. Тогава аз ѝ казах, че ми е направило впечатление, че процесът по реорганизация на дейността, а именно ограничаване на служителите да посещават частта от помещенията, където са директорът, секретарката и деловодството, като преди това имаше кафе машина, на която служителите си правиха кафе свободно и тази машина беше извадена от това помещение, за да не влизат служителите там, ведно с другите реорганизации за преместване на деловодството и споделих, че на мен ми прави впечатление, че директорът иска да бъде изолиран в тази част, тоест да останат само хората, които работят в това помещение и да няма изненадващ достъп от други служители. Това е мое предположение от гледна точка на реорганизацията на дейността.

АДВ.Г.: Вие казвате, че на 1-ви декември тя е дошла при вас, но какво я попитахте?

СВИДЕТЕЛЯТ И. К.: На 1-ви декември 2021 г., когато я попитах и тогава тя се разплака и каза: „Много правилно си забелязал. Ще ти споделя нещо, но не искам на никого да го казваш, защото се страхувам за моя живот и за близките ми – дъщеря ми”. Каза ми, че преди около две седмици изпълнителният директор К. К. си е позволил при влизането ѝ в неговия кабинет да я прегърне и да направи опит да я целуне. Наклонил се е към нея, при което се разрева и това беше, което научих.

АДВ.Г.: Известно ли Ви е кабинетът на директора да е обявен със заповед за зона за сигурност II?

СВИДЕТЕЛЯТ И. К.: Обстоятелството за такава заповед ми е известно не от трудовото ми правоотношение, а от отговора на изпълнителния директор К. К. срещу моята жалба през КЗД. Там се посочва заповед, издадена през месец 11 на 2021 г., през който период аз съм бил на работа и такава заповед не ми е била известна, нито свеждана до знание. Преди около 4 месеца срещнах служителя по сигурността на информацията „Терем холдинг” ЕАД и изрично го попитах съществува ли такава заповед, тъй като на мен никой не ми е свеждал такава до знанието. Той отговори, че тази заповед е издадена на доста по-късен етап в момента, в който са започнали проверките по сигналите на В. срещу К. К.. Заповедта е антидатирана и изведена в регистъра, воден на хартия от г-жа А. М. – главен експерт „Човешки ресурси”. Тази заповед не е изведена в електронната деловодна система. На предишната дата, когато се отложи настоящото съдебно производство срещнах служител от търговска дирекция и споделих къде съм бил, при което той ми обърна внимание, че чрез Министерство на отбраната (като бивш служител) е научил за сигнала на В.

К.Отишъл е при г-жа А. М. да попита дали такъв сигнал наистина е подаден, при което тя му отговорила, че едва ли това е вярно, но след около половин час в стаята на търговска дирекция е влязла г-жа П. Б. - началник административна дейност, която без някой да я пита е заявила пред всички, че ако някой чуе, че В. е подала сигнал срещу изпълнителния директор да не вярва на никой. „Шефът не е такъв човек” - това е нейното възклицание. Отлагането на тези производства показват много индикации, които излизат във времето.

АДВ. Ф.: Свидетелят учудващо подробно разказа, без адвокатът да му задава въпрос. Моля всички въпроси, зададени от адвоката да бъдат записани в протокола и съответно дългите изложения, които свидетелят предоставя извън рамките на отговора на въпроса изключително подробно.

На 27.09.2023 г. какво твърдите да е станало?

СВИДЕТЕЛЯТ И. К.: Срегнах се с експерт от търговска дирекция и той ми разказа.

АДВ. Ф.: Кога се е било случило това, което Ви е разказал?

СВИДЕТЕЛЯТ И. К.: Той ми разказа когато е научил за сигнала, отишъл е при г-жа А. М..

АДВ. Ф.: Кога се е случило това?

СВИДЕТЕЛЯТ И. К.: Случило се е в началото на 2022 г., когато става въпрос вероятно за първия сигнал до министъра. След това не знам какви сигнали има. По отношение на твърденията за моите подробни и обстоятелствени обяснения бих казал, че аз съм свидетел може би вече 4-5 пъти давам обяснения във връзка с този случай какво знам, така че и без някой да ме пита мога да говоря много.

АДВ. Ф.: Къде другаде сте давал обяснения?

СВИДЕТЕЛЯТ И. К.: Пред СДВР, пред КЗД, като пред СДВР са три пъти, както и пред СРП.

АДВ. Ф.: Казахте, че кафе машината от явно деловодство е била изнесена. Кога се случи това?

СВИДЕТЕЛЯТ И. К.: На третия ден, след като встъпи в длъжност изпълнителният директор, тоест това е сряда, защото на 20-и август се вписа, на 25-и август. В петък беше вписан и дойде в понеделник. На третия ден, след постъпването си на работа, той забрани да се ползва кафе машината в явното деловодство, след което каза, че иска да си купи специална марка кафе машина, която да му прави тип капучино с пяна, защото много го обича.

АДВ. Ф.: На Вас ли Ви го каза това?

СВИДЕТЕЛЯТ И. К.: Да, на мен. Каза ми това в сряда – на третия ден след постъпването му на работа.

АДВ. Ф.: А други имаше ли като ви го каза?

СВИДЕТЕЛЯТ И. К.: Не, нямаше други. Мога да кажа и още на първия ден какво ми е казал, което е изключително важно във връзка с освобождаването му като изпълнителен директор. Но да завършим за кафе машината. На третия ден каза, че иска специална кафе машина, която да прави капучино и т.н., след което може би след два или три дни такава беше купена и старата кафе машина беше изнесена в общия коридор в частта срещу служебните стълбища.

АДВ. Ф.: И от там друга кафе машина в явно деловодство беше ли поставена?

СВИДЕТЕЛЯТ И. К.: Беше поставена новата, която се използваше само и единствено от него.

АДВ. Ф.: Освен кафе машината в тази зона, където е явно деловодство има ли нещо

друго?

СВИДЕТЕЛЯТ И. К.: Има деловодство, бюра, шкафове на деловодителката. Отпред в преходната стая има работно място на секретарката с шкафове и другото е кабинетът на изпълнителния директор.

АДВ. Ф.: А зона, която се ползва като кухненска част, като кухненски бокс?

СВИДЕТЕЛЯТ И. К.: В деловодството има кухненски бокс, но никой не я ползва. Ползва я единствено секретарката. А по-рано служителите, които използваха кафе машината, използваха също тази зона, след което е използвана мивката от тоалетната, която се намира в частта на работните помещения, тоест никой не си е позволявал да пристъпва в онази зона. Никой.

АДВ. Ф.: А никой не ходеше и в деловодството ли да разбирам?

СВИДЕТЕЛЯТ И. К.: Подходът, достъпът беше крайно ограничен чрез секретарката.

СТРАНИТЕ (поотделно): Нямаме други въпроси към свидетеля.

Върна се личната карта на свидетеля К. и същият се освободи от залата.

В залата се въведе свидетелят П..

СНЕМА самоличността на свидетеля:

Р. В. П. - 46 год., българин, български гражданин, неосъждан, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ предупреди свидетеля за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 1 НК, същият обеща да говори истината.

На въпроси на страните, свидетелят П. отговори:

Да, познавам В.. От 2015 г. започнах работа в „Терем холдинг“ ЕАД и там за първи път се запознах с нея. Работих там до февруари 2022 г. – 7 години. Заемала съм различни длъжности. Бях архивист, завеждащ явна регистратура за некласифицирана информация и за класифицирана информация. Работното ми помещение се намираше в съседната стая, която беше преходна. Всъщност нейната стая беше прехода към моята. Говоря за явно деловодство. Бях на работа когато постъпи новият изпълнителен директор през 2021 г. края на август, началото на септември. Малко след като встъпи в длъжност г-н К., В. стана притеснена, неспокойна, страхуваше се, чувстваше се застрашена, плачеше често. Това съм наблюдавала може би две седмици след като започна г-н К.. Не съм виждала при смяна на други директори такова нещо. Не съм ставала свидетел и не съм наблюдавала. От 2015 г. работех там и по мое време сме сменили четирима изпълнителни директора. Преди това не мога да кажа, тъй като тя работи доста преди мен там. Преди това е сменяно ръководството, но такова поведение не съм наблюдавала. С нея сме в добри отношения, колегиални, приятелски. Споделяла ми е за покана за обяд. Не мога да кажа за точната дата, но беше края на септември, но тя вече беше станала притеснена. Често излизаше от кабинета на г-н К. зачервена, припряна, разтреперана. Не всеки път плачеше, но да, беше края на септември дойде и ми каза: „Аз ще изляза на обяд. Г-н К. ме покани на обяд, но искам ти да знаеш къде съм.“ Не бяхме говорили преди това за взаимоотношенията с ръководството и се учудих, но се страхуваше и затова предположих, че е искала да знам къде отива тя. След обяда тя не сподели и

каза, че не ѝ се говори и аз не съм питала повече. В един по-късен етап ми сподели какво се е случило. Може би е било средата на октомври и сподели, че на обяда директно ѝ е задал г-н К. въпроса да имат интимни взаимоотношения и тя каза, че е отказала и смята, че са се разбрали като големи хора и че няма как да имат такива отношения един с друг, но продължаваше да бъде притеснена.

Той имаше всеки ден някакви неясни задачи към нея. Оставяше вратата отворена, понеже беше забранено вратата между стаята на В. и моята да е отворена. Беше наредено да е винаги затворена. Ограничи се достъпът на колегите до помещението на секретарката и съответно до регистратурата като такава и трябваше предварително да се записват часове само и единствено по телефона, като В. отговаряше за реда и когато някой не спазваше реда беше порицавана и често плачеше.

Тя си позволяваше да оставя вратите отворени и особено като влизаше при г-н К. винаги вратата беше леко открехната. В началото не ми каза защо, но наблюдавайки поведението ѝ и си обяснявах защо изпитваше страх, несигурност, притеснение да не се повторят нещата от срещата с обяда.

Други инциденти с изпълнителния директор ми е споделяла също. Това се случи по телефона в средата на ноември, защото аз от 9-и ноември излязох в болничен и тя ме заместваше. Съответно доста често се чувахме по телефона служебно и един от разговорите звучеше, че плаче, беше притеснена. Опитах се да я успокоя и смятах, че е многото задължения и работа. Тогава вече тя сподели, че той я е извикал в кабинета и директно ѝ е налетял и се е опитал да я целуне. В никакъв случай не се усъмних първо заради случките от преди това и след това той също имаше определено отношение, флиртуване с мен и имаше особено държание с жените в „Терем холдинг“ ЕАД. Поради това изобщо не подложих на съмнение думите на В..

Бравата на кабинета на директора беше обикновена. Имаше свободен достъп до стаята на В.. Там се оставяха документите. Тя общуваше с външни посетители, посрещаше, изпращаше посетители, уговаряше срещи. С колегите от явна регистратура също постоянно имаше неща за уточняване, събира преписки и достъпът беше абсолютно свободен. Впоследствие е била сложена някаква друга брава. Аз не съм свидетел. До 9-и ноември, връщайки се от болничен, бях съкратена и не съм станала свидетел на някои от нещата. В. не работи там в момента, както и аз.

Аз имам единствено в КЗД жалба срещу К. К. по признак дискриминация в сравнение с друг колега. Защиатавам себе си.

Много често бях викана при г-н К. след като имаше толкова строг режим за посещенията при него. Там се спазваха и трябваше единствено и само при предварително заявена среща. Дори при спешни случаи не разрешаваше колегите да го посещават. Мен ме викаше много често за неща, които смятам, че първо не бяха нещо, което не можеше да се изясни по телефон или друг колега. Още първият сблъсък с г-н К. беше като публично ми каза, че манипулирам системата, деловодната система и държи лично да се убеди в това нещо. Определи ми среща след два дни и абсолютно бях подготвена и от манипулация, защото няма дневници. Влизайки при него, настани ме до него на 5 см и започнах да обяснявам системата, да го обучавам пред екран на

компютъра. Не можех да седна на другия край. Това се случваше на неговия компютър, но смятам, че може да има и по-голямо разстояние и не съм свикнала да общувам с колега по този начин. Това продължи 4 минути. Той не се интересуваше изобщо от системата и изобщо не беше на дневен ред. Не мога да кажа какво правеше той, но не се интересуваше от това, което аз правех, за да му разясня как точно се случват нещата. По времето докато обяснявах ми задаваше съпътстващи въпроси, които нямаха абсолютно нищо общо като например от къде съм, от кога работя в „Терем холдинг“ ЕАД, няма ли работа в С. /аз живея там/ и куп други лични неща, които смятам, че не им е мястото и времето да се обсъждат. Това е един от случаите.

Други случаи за флиртове. Как да ви кажа. То е усещане. Вие сте жени. Не знам как с думи може да се опише нечие поведение и това как съм го възприела. Просто си позволяваше по-особени забележки кога как изглеждам. Казваше, че добре изглеждам.

СТРАНИТЕ (поотделно): Нямаме други въпроси към свидетеля.

Върна се личната карта на свидетеля П. и същият се освободи от залата.

В залата се въведе свидетелят Г. К..

СНЕМА самоличността на свидетеля:

Г. Б. К. - 50 год., българин, български гражданин, неосъждан, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ предупреди свидетеля за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 1 НК, същият обеща да говори истината.

На въпроси на страните, свидетелят Г. К. отговори:

С В. сме мъж и жена от 2010 г. Нямаме брак, но живеем заедно на семейни начала.

Помня, че имаше промяна в поведението на В., защото стана страшно вкъщи. Тя започна да се прибира ужасно разстроена всяка вечер от работа и стана много затворена. Това много добре го помня.

Това беше от септември месец. Прибрахме се от море и този човек беше започнал работа в „Терем холдинг“ ЕАД и може би след първата седмица тя започна да се прибира много притеснена от работа. Впоследствие започна да казва, че той я заплашва, че ще я уволни. Това беше може би октомври, не веднага. Често се случваше да плаче. Това продължи и още продължава в някаква степен, дори и след като тя вече не работи в „Терем холдинг“ ЕАД. Дори сега тя ме обвинява, че нищо не съм направил. Когато видях, че се прибира от работа така, се опитах да проведя разговор и една вечер към края на ноември я притиснах по-сериозно, за да разбере какво се случва и нейната реакция беше: „Ти не се ли сещаш какво става?“ и аз ѝ казах, че не се сещам и тя тогава ми каза, че я е нападнал К. К.. Тогава ми разказа, че е имало първо предложение за обяд. Ходили са на обяд и той ѝ е предложил да станат любовници, при което тя му е казала, че аз съм много ревнив и няма как това да стане. Тя се оправдава по някакъв начин. Той тогава ѝ е обяснил да забрави за случая и че няма да я притеснява повече.

Други случаи специално за сексуален тормоз, другият е когато я е нападнал в

кабинета. Той я е нападнал, притиснал я е към стената, хванал я е и я е целунал по устата. Това се е случило след този обяд и след обещанието, че няма да я притеснява повече.

От септември забелязах, но беше затворена, нямахме комуникация и плачеше.

Тя беше принудена да напусне работа. След като е отблъснала К. К. ѝ е връчил споразумение за 4 месечно обезщетение и ѝ е казал: „Помисли си до довечера какво ще правим или ще го подписваш това”. Двусмислено предложение. Това ако не е шантаж, не знам.

Тя работеше в „Терем” може би от 15-20 години. Когато се запознахме тя работеше вече там и за първи път изпада в това състояние.

Споделяла ми е и за друг натиск. Това не е пряко сексуално нападение, но той назначи майка ѝ, която беше уволнена от предишния управител. Той я уволни, защото е пенсионерка и К. К. я назначи и каза на В.: „сега нещата ще се оправят”. Някакви такива неща ѝ говореше той и я назначи. След като тя го отблъсна,(което аз го разбирам впоследствие) той я освободи отново.

Да, В. изпитваше страх от него и все още изпитва за нея и дъщеря си. В самото начало не смееше да излиза на улицата без мен. Обясняваше ми как е въоръжен, как може да ги залее с киселина и такива неща. Срам може би е изпитвала. Начинът на носене на косата се промени, дрехите също - започна да ходи с панталони. Все още не се чувства добре.

Страх я е от това, че е станал публичен въпросът.

Аз вярвам на жена ми и за да кажа „някакви такива неща ѝ говореше той”, аз повтарям нейните думи.

Този страх да бъде залята с киселина е панически. Нищо конкретно не ми е казала. Според нея К. К. ще я залее, защото му е отказала секс и е завела оплакване в Министерството и в комисията.

Контакт между В. и К. К. е изключен.

Не е звънял да я заплашва по телефона.

Аз нямам деца и не мога да кажа каква е връзката между една майка и дъщеря. Нормално е една майка да се страхува за дъщеря си от един отмъстителен и зъл човек. Аз от постъпките му го познавам. Това с майка ѝ е постъпка на отмъстителност. Назначавам майка ти да ми пуснеш, ако не ще я уволня и го прави. Никога не съм го виждал този човек. Нищо не съм чувал от него. Аз вярвам на 100 % на В. и това, което казвам е факт. Ясно е, че той я е назначил и след това я уволнява. Това е ясно написано и документирано.

Казах, че я е заплашвал и ѝ е казвал, че ще я уволни, докато работеше там. Те след това не са имали контакт. Казал го е и пред свидетели. Не мога да се сетя. Не ги познавам и за първи път се срещам с хората от „Терем холдинг” ЕАД” в заседателната зала на комисията. Нямам нищо общо с тези хора.

СТРАНИТЕ (поотделно): Нямаме други въпроси към свидетеля.

Върна се личната карта на свидетеля Г. К. и се освободи от залата.

В залата се въведе свидетелят П. Б..

СНЕМА самоличността на свидетеля:

П. Т. Б. - 55 год., българин, български гражданин, неосъждан, без дела и

родство със страните.

СЪДЪТ предупреди свидетеля за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 1 НК, същият обеща да говори истината.

На въпроси на страните, свидетелят П. Б. отговори:

От март 2016 до средата на 2022 г. съм работила в „Терем холдинг“ ЕАД. Съответно когато отидох В. К. вече работеше там, а К. К. мисля, че август месец на 2021 г. го назначиха за изпълнителен директор и ги познавам служебно и двамата.

Откакто сме в сградата на И. В. още от предишния директор, кабинетът на изпълнителния директор, на деловодството и изпълнителния секретар са на едно и също място до моето напускане. Това представляваше една преходна стая, която е на изпълнителния секретар и беше нещо като коридор, защото за да се стигне до стаята на изпълнителния директор се минава през нея или деловодството, което е отсрещната врата. Като се влезе при изпълнителния секретар отдясно е вратата на изпълнителния директор, а отсреща е деловодството.

Вратата, от която се влиза за трите стаи никога не съм я виждала заключена. Явно сутрин рано чистачката отключва и вечер охраната сигурно заключва, защото не съм я виждала заключена тази врата. А и няма как, защото независимо дали е там изпълнителният директор или който и да е, за да стигне до деловодството, където непрекъснато има движение – куриери, външни хора, всички ние ходим, непрекъснато търсим и представяме документи. Значи винаги е било, че не винаги когато оставяш нещо за подпис и няма какво да обясняваш, го оставяш и обикновено се оставят на изпълнителния секретар. А в деловодството представляваше и нещо като кухня, защото имаше кафе машина, мивка и вода и имаше устна забрана, тъй като там всички колеги се събирахме да си правим кафе, да взимаме вода и ставаше нещо като говорилня. Ако може там да се ходи по работа, а не сутрин като се съберем по два часа кафе и приказки. В такъв смисъл имаше устна забрана.

Имам впечатления каква беше работата на изпълнителния секретар, защото в един от периодите ми е била под мое пряко ръководство. В началото по времето на предишния изпълнителен директор, изпълнителният секретар посрещаше гостите и ги въвеждаше или в залата, или в кабинета на изпълнителния директор, но се въведе електронна система като домофон. Звъни се на звънеца, казва се кой е и с копче се отваря вратата. Става въпрос за тази врата, която е за вход на етаж и съответно има достъп и до изпълнителния директор. До него се отваряше с копче. В началото това го вършеше секретарят, после тази система се премести при деловодителките, за да могат да натискат копчето и да отворят и на телефона когато имаше срещи.

След закриване на длъжността деловодителите извършваха работата на изпълнителния секретар. Тя затова тази длъжност беше съкратена, защото деловодството можеше съвсем спокойно да я поеме.

Нямам наблюдения за увеличаване на работата на изпълнителния секретар,

след като дойде г-н К..

Последно заемах длъжността началник отдел „Административна дейност“, което означава, че ако е имало планове за местене на регистратурата, на общото деловодство би трябвало конкретно с мен да са били обсъждани, но докато съм била там не е имало такова нещо.

Кафе машини в големия коридор имаше две за служителите и освен това при изпълнителния секретар имаше една малка и една друга в деловодството. Машината от деловодството, тъй като реално коридора се развали се измести в големия коридор, а там закупахме една голяма луксозна машина, която правеше и капучино. Новата машина я оставихме в деловодството на мястото на предишната. Нея можеше да я ползва, който иска. Аз съм правила кафе. Не винаги ми е било удобно, защото все пак това е работно помещение, даже преди да напусна бях сложила нещо като работно време на деловодството, защото там непрекъснато някой от колегите търси нещо. Бях сложила, че документи се внасят и търсят в определени часове. При условие, че имаше две хубави машини в коридора, но съм си правила и там. Виждала съм и други колеги да си правят кафе там.

Докато работех в „Терем холдинг“ ЕАД регистратурата не е била премествана и до половин година след В. когато напуснах не е била премествана.

Наложи се смяна на бравата, тъй като имаше предписание от ДАНС във връзка с работата със секретни документи и това наложи смяна на бравата, като отвътре беше обикновена, а отвън имаше когато е заключена се отключваше или с код, а дали се отключваше с палец не мога да си спомня, но това ставаше когато го няма, но то така и така трябва да се почука преди да се влиза. Отвътре нямаше проблем да се излезе свободно. От вътре си беше обикновена врата. От кабинета на изпълнителния директор се отиваше към заседателната зала, която пък има директен излаз към големия коридор. Това винаги е било така. Ремонт в това отношение не е правен изобщо.

За отношението на г-н К. към жените аз не мога да кажа нищо лошо. Винаги ми е говорил на вие до последно, уважително и няма никакви съмнения, лоши впечатления или каквото и да е. Не си спомням да ми е правил комплимент. Не ми е направило впечатление. Не съм и чула на други жени да е правил.

За 6 години сигурно се смениха 5-6 изпълнителни директори. При смяната на началник е нормално всеки един да се притеснява за работното си място и е нормално всеки нов човек да си идва със собствен екип и всеки се притеснява за това дали ще успее да се докаже и дали ще остане на работното си място.

В. посрещаше такива промени с големи притеснения, винаги изпадаше в стрес, в ужас, че ще я освободят, защото обикновено секретарят и шофьорът са най-уязвими. Винаги много се притесняваше, което й изиграваше лош номер, защото допускаше грешки. Изпадаше в стресови ситуации и знаейки, че бърка като се притеснява, още повече се притесняваше. Винаги трябваха няколко месеца, за да може малко да се отпусне, нормализира и адаптира.

Не мога да се сетя дали г-н К. заплашвал с уволнение някой от служителите.

Никога не съм виждала да носи оръжие г-н К.. В моята стая имаше декоративен автомат, тъй като нали все пак това ни е дейността.

Не мога да кажа точно откога са предписанията на ДАНС, но знам, че имахме проверка от ДАНС и предписания в тази връзка. Ставаше дума за това да

може изпълнителният директор когато работи със секретни документи да са спазени изискванията на закона за класифицирана информация. Мисля, че кабинетът на директора беше обявен за зона 2 или 3. Може да изискате писмото. Аз бях юристът на дружеството в този момент, но не мога да помня и цитирам наизуст това писмо. Заповед не мога да се сетя, но знам, че в писмото се цитираше, че трябва да бъде обявен кабинетът за зона за сигурност. Аз съм изготвила много документи и няма как да помня наизуст.
СТРАНИТЕ (поотделно): Нямаме други въпроси към свидетеля.

Върна се личната карта на свидетеля и същият се освободи от залата.

В залата се въведе свидетелят А. Л..

СНЕМА самоличността на свидетеля:

А. Б. Л. - 63 год., българин, български гражданин, неосъждан, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ предупреди свидетеля за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 1 НК, същият обеща да говори истината.

На въпроси на страните, свидетелят А. Л. отговори:

С В. сме бивши колеги. Аз вече се пенсионирах. Работих в „Терем холдинг“ ЕАД от 1995 г. до 01.11.2023 г. – почти 28 години. В периода 01.08.2021 г. заемах длъжността завеждащ регистратура за класифицирана информация. Тази регистратура се намираше в средата на коридора на офиса, самостоятелна стая с решетки на същия етаж, където е кабинетът на изпълнителния директор.

Моята длъжност беше променена. Аз се върнах след операция на тазобедрената става един месец след като беше назначен новият изпълнителен директор и продължих да работя в регистратурата още до напускането на колежката, която беше в явна регистратура - Р. П.. Мисля, че тя не идва на работа от началото на ноември 2021 г. и от тогава отидох в обща регистратура да помагам, тъй като с Р. работеше нова колежка, която не беше обучена и фактически бяхме три – новоназначената колежка, аз и В..

Вратата на деловодството, на обща регистратура беше отворена.

Мисля, че от началото на 2022 г. станах завеждащ двете регистратури. Събраха и двете регистратури на едно място. Имаше промяна на щатното разписание при новия директор.

Работното място на изпълнителния секретар беше следното – врата, влиза се и още две врати, като преходно помещение. Едната е на изпълнителния директор, а другата на деловодството. Бюрото на техническия сътрудник или както се води беше срещу вратата на изпълнителния директор, а от лявата ѝ страна е вратата на деловодство.

Вратата на изпълнителния директор първо се отваряше свободно. След това по указания на ДАНС трябваше да обособим зона клас 2, за да може той да гледа секретни материали, иначе предишните изпълнителни директори ги карах да идват в секретното деловодство и с тази цел се направи така

наречената брава, която се отваря с код отвън, а отвътре е нормална врата и е свободно отварянето.

Към жените в дружеството не съм чула г-н К. да повиша тон, да се държи лошо. Страшно интелигентен човек, много тих и много премерен.

Когато започнах да работя като деловодител там имаше една голяма кафе машина, която е автомат и в деловодството непрекъснато идват хора, защото работата е много и колегите непрекъснато влизат и излизат, носят материали, взимат други.

Чувала съм от В., когато съм искала и съм питала дали мога да внеса документи и тя казва: „на мен ми се прави забележка, че тука има много хора, че се вдига много шум. И. да попитам и тогава.” Това е по повод на внасяне на документи.

Деловодството едната половина беше кухня. Имаше си мивка, шкафове, чаши за кафе и кафе машината беше там на плота. Никой не е спирал да си прави кафе там. Който иска си прави кафе. Отделно в коридора имаше още две кафе машини и отделно при техническият сътрудник имаше още една.

Никой не я ползва за кухня, така си е направено. От време на време си мият чашите, но за готвене или друго не се ползва.

Не съм виждала Верджиня да носи обелени и нарязани плодове на г-н К.. Виждала съм обелени и нарязани плодове на бюрото ѝ, защото тя основно се храни с плодове. И при нея, и в хладилника при нея има плодове.

Много често се сменяха директорите. Страшно текучество. Това не се отразяваше добре на служителите, защото всеки си идваше със свои хора и си търсеше начин да си създаде екип, с който да работи и на всеки две, три години се сменяха. Може би само един изпълнителен директор изкара 4 години, а всички останали по 2 години.

Правеше ми впечатление, че В. непрекъснато повтаряше: „сега ще ме уволнят”, изпадаше по някой път в някакви стресови ситуации. Тя е плакала пред мен и при други директори също. От 2007 г. не знам колко директора, но поне 5-6.

Когато ѝ връчиха предложение за прекратяване на трудовото правоотношение аз бях там. Тя се разтрепери и тръгна да търси финансовия директор да пита какво значи точката, по която я освобождават от КТ и изчезна след това. Върна се по една време и си грабна чантата и палтото. Цялата трепереше и каза: „Ако ме потърси изпълнителният директор, кажи му, че съм припаднала и сте извикали линейка.” Взе си чантата и не се върна на работа. След това в продължение на 6 месеца взимаше болнични. Тя просто не се появи повече. Когато се случи това и другата колежка беше там – колежката, която работеше с Р..

Заповед не е необходимо да се връчи това се прави от служители по сигурността на информацията и се одобрява от ДАНС и когато имаме заповед за обособяване на зони за сигурност и за двете неща – и за регистратурата, и за кабинета. Има такава заповед от 2022 г., но не съм сигурна с точност.

Заповедите не се извеждат електронно. Те се извеждат само на хартия. Всички видове заповеди на изпълнителния директор.

П. от ДАНС е от последната проверка, която е правена от 2021 г. между септември и декември. Те предварително пращат заповеди за проверка. Не

мога да си спомня дали е през 2021 г. или 2022 г.

Физически полагах труд и в двете регистратури. Не беше определено кога къде, а когато има нужда. Основно работех в явна регистратура, тъй като в секретна регистратура обемът на работа е малък. Основно започнах в явна регистратура, почти откакто Р. излезе болнични. Това беше към края на ноември. Имаше един период от 2 седмици, в които В. работеше с другата колежка.

Заседателната зала сутрин се отключва, а през нощта охраната я заключва. През деня беше отключена, поне докато аз бях там.

Не съм чувала г-н К. да заплашва с уволнение служители. Ако го е направил, то е било в мое отсъствие.

СТРАНИТЕ (поотделно): Нямаме други въпроси към свидетеля.

Върна се личната карта на свидетеля и същият се освободи от залата.

АДВ. Г.: Поддържам искането за психологично-психиатрична експертиза с посочените въпроси в молбата, като освен на база медицинските документи и днес проведените разпити ще искаме вещото лице да направи преглед интервю с жалбоподателката, за да може да даде становище по поставените въпроси.

По повод преписката, която изискахте в цялост от СДВР, същата не е започнала отново, а част от нея е отделена в досъдебно производство, тъй като ние не разполагаме с такива документи и искаме от съда да изиска информация досъдебно производство 5347/2023 г. по пр.пр. № 39436/2023 г., по описа на СРП срещу кой и за какво престъпление се води, тъй като по данни от разследващите органи част от прекратената преписка на К., е отделена и на база на нея е образувано досъдебното производство, но не знаем за какво конкретно обвинение.

АДВ. Ф.: Не се противопоставям да се изиска тази преписка, но искам в цялост постановлението за образуването на досъдебното производство, защото ние в действителност не знаем за какво е. Аз звънях в прокуратурата и ми казаха, че е по чл.309 НК, тоест за фалшив документ. Подадохме официална молба до прокуратурата, съответно получихме отказ и така и не можахме да разберем за какво е тази преписка. Смятам, че ако има прокурорски преписки, които да разследват сексуален тормоз или престъпление по трудови права, това означава, че гражданския съд, административния съд и комисията не могат да се произнесат въобще по тези факти и обстоятелства, защото същите представляват престъпление, а ако го направят, това нарушава презумпцията за невинност.

АДВ. Г.: След като Вие изискахте цялата преписка, тогава се случи това с отделянето и прокурорската преписка. Клиентката ни беше на разпит. Тези хора също са били на разпит и те затова знаят. Успоредно с това отидоха на още един разпит (в рамките на една седмица се състояха разпитите) по нова преписка, която е конкретно за сексуалния тормоз и това е иницирано от Министерство на отбраната.

АДВ. Ф.: Моят доверител също го викаха.

АДВ. Г. към адв. Ф.: Вашият доверител е уволнен и обвинен в тежки

нарушения, така че не се учудвам.

АДВ. Ф.: По отношение на експертизата категорично се противопоставям. Представили сме становище. Това означава думите на г-жа К. да бъдат облечени в експертиза и да се поднесат на съда като доказателствено средство и смятам, че това не е редно. Очевидно е, че психологическо обследване не е имало. Болничните листа до един са оспорени. Чухте свидетелят какво каза: „кажете, че съм припаднала и сте извикали линейка и затова ме няма” и че това е последното й присъствие в офиса на „Терем холдинг” ЕАД, а след това болничен след болничен. Оспорени са болничните и са отменени от съответните компетентни органи, защото не може да има някакво много сериозно психическо страдание и в продължение на 6 месеца да се изписват някакви много леки хапчета, които даже няма гаранция дали ги пие

АДВ. Г.: Тези болнични се отменят няколко пъти и НЕЛК ги връща отново, за да бъдат разгледани отново, защото се отхвърлят без мотиви. Това дали лекарят е назначил правилно лечение не е нещото, за което следва да търпи вина жалбоподателката. Същевременно НЕЛК признава първите два болнични. Моля да не се злоупотребява.

АДВ. Ф.: С нищо не злоупотребявам. Ако се допусне такава експертиза, моля да задължите жалбоподателката да представи пълната медицинска документация за лечението.

СЪДЪТ по доказателствата

О П Р Е Д Е Л И:

ДА СЕ ИЗИСКА от СДВР досъдебно производство 5347/2023 г. по пр.пр. 39436/2023 г., по описа на СРП.

ДА СЕ ИЗИСКА от СДВР преписка по предварителна проверка под номер на СДВР 513000-59302/2023 г., по описа на СДВР по жалба за сексуален тормоз от В. К. срещу К. К..

ДА СЕ ИЗИСКА от „Терем холдинг” ЕАД писмото с предписанията от ДАНС за обособяване на зона клас II, заедно с всички материали от извършената от ДАНС проверка и издадени в следствие на нея актове, както и доказателства за изпълнение на предписанията, в това число фактури, технически спецификации.

За събиране на доказателства, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА делото и го НАСРОЧВА за 21.02.2024 г. от 13:30 часа, за която дата страните уведомени от днес.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14:54 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: